
M. H. Zichtbaar wint bij de mannen onzer richting de overtuiging veld, dat in het beroep op het volksgeweten de kracht van ons streven ligt. Had men bij de eerste schermutseling, door overspannen ijver verleid, niet zelden gemeend in den strijd ook andere wapenen, met hoop op goed gevolg, te kunnen hanteeren; door heilzame teleurstelling geleerd, mogen we ons thans van dien waan genezen achten. Niemand onzer, die thans nog van een enkelen zomer-veldtocht de overwinning wacht. De steun, ons door welwillende bondgenooten geboden, hoe ook gewaardeerd, zal thans niet meer worden overschat. De hoop soms gekoesterd, om door invloed op het staatsbeleid, door ontwikkeling der staatkundige vraagstukken, of toevallige groepeer-
ring der Staatspartijen, als bij verrassing ons pleit te winnen, hield op een bezielend element in onzen strijd te zijn. Men grijpt al meer den moed, om de werkelijkheid onder de oogen te zien, die ons van langdurige, vermoeiende worsteling profeteert, en op het geloof aan ons beginsel als de eenige kracht ter overwinning wijst. De gedachte ontmoedigt niet meer, dat er nog zooveel geld en kracht en tijd schijnbaar zal moeten verspild worden, eer de grond zal zijn vastgeheid, waarop het fundament van ons gebouw zal rusten. Juist omdat het zelfbedrog der overspanning week, dringt het rustig geloof aan onze zaak meer op den voorgrond. We hebben de begoocheling van